

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 163/2013-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodných spoločností D., a. s., P., S., s. r. o., P., a F. a. s. P., P., zastúpených JUDr. M. S., advokátom A., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva vlastníť majetok a na ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Prešove z 9. októbra 2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co/125/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodných spoločností D., a. s., S., s. r. o., a F. a. s. Prešov **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. marca 2013 faxom a 18. marca 2013 poštou doručená sťažnosť obchodných spoločností D., a. s., S., s. r. o., a F. a. s. P. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva vlastniť majetok a na ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) z 9. októbra 2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co/125/2012.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že „v právnej veci žalobcov P. G. a spol. proti žalovaným D., a. s. a spol. v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti“ im bolo doručené 9. augusta 2012 uznesenie Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 25 C 160/2005 z 1. augusta 2012 o predbežnom opatrení, ktorým im bol uložený zákaz nakladať s nehnuteľnosťami v katastrálnom území obce Haniska.

Proti uzneseniu okresného súdu o predbežnom opatrení sp. zn. 25 C 160/2005 z 1. augusta 2012 podali sťažovatelia odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol tak, že uznesením z 9. októbra 2012 sp. zn. 17 Co/125/2012 potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu.

Keďže proti rozhodnutiu krajského súdu nebolo prípustné dovolanie, podali sťažovatelia 8. novembra 2012 proti rozhodnutiam okresného súdu a krajského súdu „podnet na podanie mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora“ a 17. januára 2013 im bolo doručené oznámenie Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) zo 14. januára 2013, ktorá ich podnet ako nedôvodný odložila.

Po vyčerpaní všetkých procesných prostriedkov nápravy a dôvodov v sťažnosti, na základe ktorých považujú rozhodnutia všeobecných súdov za nezákonné, sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd vyslovil, že postupom a rozhodnutím krajského súdu v ich veci došlo k porušeniu ich základných práv podľa označených článkov ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu.

Okrem toho žiadajú, aby ústavný súd zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal mu aj náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Skúmal pritom, či spĺňa všeobecné a osobitné náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovatelia namietajú porušenie svojich označených práv postupom krajského súdu a jeho rozhodovaním vo veci ich odvolania proti uzneseniu okresného súdu o predbežnom opatrení.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa týkajúca sa rozhodnutia krajského súdu z 9. októbra 2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co/125/2012 je podaná oneskorene.

Z príloh k sťažnosti je zjavné, že napadnuté uznesenie krajského súdu sp. zn. 17 Co/125/2012 z 9. októbra 2012, ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu č. k. 25 C 160/2005-549 z 1. augusta 2012 o predbežnom opatrení, nadobudlo právoplatnosť 12. novembra 2012 a sťažnosť sťažovateľov bola doručená ústavnému súdu až 15. marca 2013, teda po lehote ustanovenej zákonom o ústavnom súde.

Ústavný súd sa nestotožnil s tým, že by lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy mohla byť v okolnostiach prípadu zachovaná, teda že by jej plynutie začalo až dňom doručenia oznámenia krajskej prokuratúry zo 14. januára 2013 o odložení ich podnetu na podanie mimoriadneho dovolania. Samotné podanie podnetu generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky nie je totiž účinným právnym prostriedkom, ktorý Slovenská republika poskytuje každej osobe na ochranu jej základných práv alebo slobôd. Takýto podnet nie je teda iným právnym prostriedkom, ktorý je sťažovateľ v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde povinný vyčerpať na ochranu svojich základných práv alebo slobôd ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, a podnet na podanie sťažnosti

pre porušenie zákona nemá na plynutie lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde žiadny vplyv (obdobne m. m. I. ÚS 209/03, IV. ÚS 316/04, II. ÚS 154/06).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľov odmietol ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde .

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2013